

[Kofod-Svendsen]

Under de mange sikkerheds-, forsvars- og udenrigspolitiske debatter, som er blevet ført i dette Ting, har Kristeligt Folkeparti gang på gang understreget FN's fredsbevarende betydning og har understreget betydningen af, at vi styrker FN. Vi har luftet tanken om overflytning af ansvaret for de enkelte landes sikkerhed til FN's styrker og om på forskellig måde at placere FN stærkere. Det, vi så har set nu, er faktisk, at FN begynder at reagere, som vi gang på gang har ønsket at FN skulle reagere. Hvis Danmark så ikke, når der kommer klare opfordringer fra FN, er parat til at yde sit bidrag, vil vi svigte. Derfor mener vi, at det er et rigtigt forslag, der er fremsat. Hvis alle havde siddet passive, tror jeg, at der er bred enighed om, at Saddam Hussein var gået langt videre. Det, FN har besluttet, må ikke blot forblive ord, der må også handles.

Jeg mener, at svagheden i SF's holdning – SF, som ellers taler så varmt for FN – er, at man her nøjes med ord, men ikke vil lade ordene følge af handling. Hr. Gert Petersen talte om en skrap blokade, og det er netop nødvendigt, at der også er mulighed for at fastholde en skrap blokade, men det er også essensen i det forslag, som regeringen har fremsat.

Jeg er enig i, som også andre har sagt, at der er andre kræfter, der står bag en Hussein.

Det har været tankevækkende at registrere den holdning, PLO har valgt i denne sag, som jeg synes er afslørende for de fredsinitiativer, PLO i andre sammenhænge har taget.

Vi bakker dette forslag op og vil understrege, at vi lægger vægt på, at den humanitære hjælp til flygtningene bliver intensiveret.

Vi lægger også vægt på, at man arbejder med spørgsmålet om et hospitalsskib. Man kan sige, at et hospitalsskib først bliver nødvendigt, hvis ulykken ikke bliver hindret, men jeg tror faktisk, at muligheden for et sådant skib kunne være spændende at undersøge, også for at have det i beredskab, hvis andre situationer, f.eks. en jordskælvskatastrofe, opstod. Jeg tror, at det vil være rigtigt at se videre på, om vi kunne medvirke til noget, der på ægte medmenneskelig vis ville være forebyggende.

Vi vil støtte dette forslag og se på detaljerne under udvalgsarbejdet, men selve sigtet, nemlig at bakke FN's indsats op, så vi gør en stærk, forebyggende indsats for at hindre, at krigen bryder ud, og får lagt et virkelig effektivt pres på

Hussein, så han bliver tvunget til at foretage de nødvendige tilbageskridt, er det afgørende.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Kofod-Svendsen og for den sags skyld også hr. Jørgen Estrup om, hvad de vil gøre ved det kolossale forræderi fra verdenssamfundets side, som åbenbart er ved at ramme De Forenede Nationer, for hr. Kofod-Svendsen siger, at vi må følge de klare opfordringer fra FN.

Hvis FN har udsendt sådanne klare opfordringer, må vi konstatere, at det faktisk kun er Danmark og Norge, der følger dem. Der var i forvejen en række lande, der havde deployeret skibe i Golfen, og de har så resolution nr. 665 at støtte sig på, men siden den blev vedtaget, er det mig bekendt kun Danmark og Norge, der har fulgt det, hr. Kofod-Svendsen kalder en opfordring til at sende krigsskibe til Golfen. Det er lidt magert.

Betyder det, at omkring 150 FN-stater bare vil sidde opfordringen overhørig? Nej, det betyder det ikke af den enkle årsag, at der ikke foreligger en sådan opfordring.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal bare opfordre hr. Gert Petersen til at læse, hvad der står i det, der blev vedtaget. I resolution nr. 665, pkt. 3, står den opfordring, som jeg henviste til. Jeg mener, at det er rigtigt, at Danmark følger den opfordring.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det ændrer ikke meget. Mig bekendt har Kuwait sendt den note fra midten af august til en lang række stater i verdenssamfundet. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at det, der er tale om her, ikke er en opfordring fra FN. Det er en opfordring fra Kuwait, og i FN-formuleringen bruges udtrykket »i overensstemmelse med pagten«. Enhver, der kender noget til FN, ved, at heri ligger også begrebet national suverænitet, altså at hver enkelt stat selv overvejer og finder ud af, om man vil følge en bestemt opfordring fra en bestemt stat, ikke fra FN, men fra en bestemt stat, eller om man ikke vil, eller om man vil yde hjælpen på en anden måde.